

Soudní poplatky

Soud, jenž rozhoduje postupem podle § 12 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, musí ve výroku (nového) rozhodnutí výslovně uvést, zda původní rozhodnutí o uložení poplatkové povinnosti ruší či zda je mění (a jakým způsobem). Neučiní-li tak a nastane-li v důsledku toho situace, že vedle sebe stojí více vzájemně si odporujících rozhodnutí o uložení poplatkové povinnosti, nebyl poplatník řádně vyzván k zaplacení soudního poplatku ve smyslu § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích a nejsou tak splněny podmínky pro zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 29 Cdo 1605/2013, ze dne 15.4.2014)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v právní věci žalobkyně Mgr. B.B., jako správkyně konkursní podstaty úpadkyně Pozemní stavby K., a. s., proti žalovaným 1) P. P., 2) Š. P., oběma zastoupenými Mgr. Š.J., advokátem, se sídlem v P., 3) I. O., zastoupenému Mgr. P.H., advokátem, se sídlem v P., 4) I. J., zastoupené Mgr. Š.J., advokátem, se sídlem v P., 5) Ing. H. B., a 6) Ing. P. P., zastoupené JUDr. P.B., advokátem, se sídlem v Ch., o zaplacení částky 851.943,50 Kč s příslušenstvím, vedené u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. 44 Cm 83/2006, o dovolání prvního žalovaného a druhé žalované proti usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 21. ledna 2013, č. j. 1 Cmo 11/2013-355, tak, že usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 21. ledna 2013, č. j. 1 Cmo 11/2013-355, jakož i usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 15. října 2012, č. j. 44 Cm 83/2006-337, se ruší a věc se vrací soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Z odůvodnění :

Krajský soud v Plzni usnesením ze dne 15. října 2012, č. j. 44 Cm 83/2006-337, zastavil řízení o odvolání prvního žalovaného a druhé žalované proti rozsudku téhož soudu ze dne 12. května 2011, č. j. 44 Cm 83/2006-252 (výrok I.) a rozhodl o nákladech řízení ve vztahu mezi žalobkyní a odvolateli (výrok II.).

V záhlaví označeným usnesením Vrchní soud v Praze k odvolání prvního žalovaného a druhé žalované usnesení soudu prvního stupně potvrdil (první výrok), a rozhodl o nákladech odvolacího řízení (druhý výrok).

Odvolací soud vyšel z toho, že:

- 1) První žalovaný a druhá žalovaná podali odvolání proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 12. května 2011, č. j. 44 Cm 83/2006-252, jímž soud prvního stupně uložil oběma žalovaným zaplatit žalobkyni společně a nerozdílně 851.943,50 Kč s příslušenstvím a rozhodl o nákladech řízení.
- 2) Soud prvního stupně usnesením ze dne 1. srpna 2011, č. j. 44 Cm 83/2006-280, uložil oběma odvolatelům, aby zaplatili společně a nerozdílně soudní poplatek za odvolání ve výši 34.080,- Kč.
- 3) Usnesením ze dne 5. září 2012, č. j. 44 Cm 83/2006-334, vyzval soud prvního stupně prvního žalovaného, aby zaplatil soudní poplatek za podané odvolání ve výši 34.080,- Kč. Usnesením z téhož dne, č. j. 44 Cm 83/2006-335, vyzval soud prvního stupně druhou žalovanou, aby zaplatila soudní poplatek za podané odvolání ve výši 34.080,- Kč. Usnesení byla odvolatelům doručena dne 19. srpna 2012 (správně 18. září 2012, viz potvrzení o dodání a doručení do datové schránky u č. l. 333 spisu).
- 4) Dne 11. prosince 2012 zaplatil každý z odvolatelů soudní poplatek ve výši 17.040,- Kč.

Na takto ustaveném základě odvolací soud uzavřel, že soud prvního stupně nepochybil, vyměřil-li

každému z odvolatelů soudní poplatek ve výši 34.080,- Kč. Odvolatelé jsou samostatnými procesními společníky a poplatníkem za podané odvolání je v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 zákona č. [549/1991](#) Sb., o soudních poplatcích, každý z nich. Solidární poplatková povinnost ve smyslu § 2 odst. 8 téhož zákona vzniká pouze v případě nerozlučného společenství podle § 91 odst. 2 zákona č. [99/1963](#) Sb., občanského soudního řádu (dále též jen „o. s. ř.“).

Důvodnými pak odvolací soud neshledal ani námitky „ohledně prvotní výzvy“ k zaplacení soudního poplatku. Nesprávným rozhodnutím o poplatkové povinnosti soud prvního stupně není vázán a může je změnit či zrušit (§ 12 zákona o soudních poplatcích).

Aplikaci ustanovení § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích „a z něj plynoucí neodvratitelnosti zastavení vedeného odvolacího řízení“ mohlo být zamezeno pouze úplným zaplacením soudního poplatku řádně vyměřeného za podaná odvolání. To se však nestalo (odvolatelé zaplatili pouze část soudního poplatku ve výši 17.040,- Kč).

Proti usnesení odvolacího soudu podali první žalovaný a druhá žalovaná dovolání, jehož přípustnost opírají o ustanovení § 237 o. s. ř., dovozující, že napadené rozhodnutí závisí na posouzení otázky procesního práva, jež dosud nebyla v judikatuře Nejvyššího soudu vyřešena.

Dovolatelé poukazují na to, že byli nejprve usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 1. srpna 2011, č. j. 44 Cm 83/2006-280, vyzváni k tomu, aby společně a nerozdílně zaplatili soudní poplatek za podané odvolání ve výši 34.080,- Kč. Poté, kdy soudy nevyhověly jejich žádosti o osvobození od soudních poplatků, vyzval je soud prvního stupně opětovně k zaplacení soudního poplatku (usneseními ze dne 5. září 2012), tentokrát každého z nich ve výši 34.080,- Kč, a posléze zastavil řízení pro nezaplacení soudního poplatku.

V průběhu odvolacího řízení dovolatelé zaplatili soudní poplatek za podaná odvolání v původně vyměřené výši (dohromady 34.080,- Kč), přesto odvolací soud potvrdil usnesení soudu prvního stupně.

Dovolatelé zdůrazňují, že soud prvního stupně původní rozhodnutí o výši soudního poplatku nezrušil ani nezměnil, ponechal je v platnosti a vedle něj vydal další usnesení, kterými stanovil poplatkovou povinnost v odlišné výši. Dovolatelé tudíž měli „k dispozici tři platná a účinná usnesení Krajského soudu v Plzni, vzájemně však rozporná“.

Proto Nejvyššímu soudu předkládají otázku, na níž podle jejich názoru spočívá napadené rozhodnutí, zda „soud prvního stupně může vydat usnesení, kterým stanoví výši soudního poplatku, aniž by přitom zrušil či změnil své dřívější usnesení, kterým byla výše soudního poplatku již pravomocně stanovena“.

Dovolání je přípustné podle § 237 o. s. ř., a to pro posouzení otevřené otázky výkladu § 12 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, v judikatuře Nejvyššího soudu dosud neřešené.

Ustanovení § 12 odst. 1 zákona o soudních poplatcích určuje, že vydá-li soud nesprávné rozhodnutí o uložení povinnosti zaplatit poplatek, toto rozhodnutí zruší nebo změní i bez návrhu.

Z citovaného ustanovení se podává, že soud není vydaným usnesením o uložení poplatkové povinnosti vázán; zjistí-li, že soudní poplatek nevyměřil správně, je povinen (neuplynula-li lhůta dle § 12 odst. 2 téhož zákona) své původní rozhodnutí podle okolností zrušit (nesvědčí-li dotčenému účastníku poplatková povinnost vůbec) či změnit (svědčí-li mu v jiné výši). Potud jsou závěry odvolacího soudu správné.

Nicméně, z téhož ustanovení, jakož i z povinnosti soudů postupovat v občanském soudním řízení

předvídatelně a dbát na to, aby nedocházelo k porušování práv a právem chráněných zájmů účastníků řízení (srov. zejm. § 2 a § 6 o. s. ř.), plyne, že soud, jenž rozhoduje postupem podle § 12 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, musí ve výroku (nového) rozhodnutí výslovně uvést, zda původní rozhodnutí o uložení poplatkové povinnosti ruší či zda je mění (a jakým způsobem). Neučiní-li tak a nastane-li v důsledku toho situace, že vedle sebe stojí více vzájemně si odporujících rozhodnutí o uložení poplatkové povinnosti (jako tomu bylo v projednávané věci), nebyl poplatník řádně vyzván k zaplacení soudního poplatku ve smyslu § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích a nejsou tak splněny podmínky pro zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku podle posledně označeného ustanovení.

Závěr odvolacího soudu, podle něhož předpoklady pro zastavení odvolacího řízení pro nezaplacení soudního poplatku byly v projednávané věci naplněny, tudíž správný není.

Nejvyšší soud proto napadené rozhodnutí podle § 243e odst. 1 o. s. ř. zrušil (a to včetně závislého výroku o nákladech odvolacího řízení). Důvody, pro které nemohlo obstát rozhodnutí odvolacího soudu, dopadají i na usnesení soudu prvního stupně; Nejvyšší soud proto zrušil i je a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení (§ 243e odst. 2 věta druhá o. s. ř.).

Právní názor Nejvyššího soudu je pro odvolací soud i soud prvního stupně závazný (§ 243d odst. 1 část věty první za středníkem, § 226 odst. 1 o. s. ř.).

V novém rozhodnutí soud znovu rozhodne i o nákladech řízení, včetně řízení dovolacího (§ 243d odst. 1 věta druhá o. s. ř.).

Rozhodné znění občanského soudního řádu, podle kterého Nejvyšší soud dovolání projednal a rozhodl o něm (do 31. prosince 2013) se podává z článku II. bodu 2 zákona č. [293/2013](#) Sb., kterým se mění zákon č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

(zdroj: www.nsoud.cz)

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Majetková podstata \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Náhrada škody \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odpovědnost státu za újmu \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Předběžné opatření](#)
- [Valná hromada \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Pracovní doba](#)
- [Exekuce](#)
- [Důkazní břemeno](#)
- [Dokazování, neúčinnost právního jednání](#)
- [Katastr nemovitostí](#)
- [Náhrada za ztrátu na výděлку \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)